31984R2262

3.8.1984 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 208/11

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2262/84
z dnia 17 lipca 1984 r.
określające szczególne środki w sektorze oliwy z oliwek

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji (1),

uwzględniając opinię Zgromadzenia (2),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (3),

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie utworzenia wspólnej organizacji rynku w sektorze tłuszczów (4), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2260/84 (5), wprowadził system pomocy dla produkcji oliwy z oliwek; pomoc ta, dla obszarów oliwek istniejących w określonym terminie, udzielana jest producentom oliwek będącym członkami organizacji producentów, o których mowa w art. 20c) ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG, i których przeciętna produkcja wynosi co najmniej 100 kilogramów oliwy na rok gospodarczy oraz pozostałym producentom oliwek w zależności od liczby i potencjału produkcyjnego drzew oliwkowych oraz wydajności tych drzew, określonych według standardowych metod i pod warunkiem dokonania zbioru wytworzonych oliwek;

doświadczenie pokazuje, że mimo istnienia zasad przewidujących liczne specyficzne kontrole, istnieją problemy co do zapewnienia efektywnych kontroli na czas; taka sytuacja mogłaby doprowadzić do nieuzasadnionych wydatków ze wspólnotowych funduszy;

w obecnej sytuacji należy przewidzieć szczególne środki w celu zapewnienia prawidłowego i jednolitego stosowania systemu pomocy dla produkcji;

doświadczenie pokazuje, że struktury administracyjne Państw Członkowskich, będących producentami, nie zostały odpowiednio przystosowane do przeprowadzania kontroli przewidzianych w ustawodawstwie wspólnotowym; w związku z tym niezbędne jest utworzenie w Państwach Członkowskich autonomicznych organów administracyjnych dla wykonywania takich zadań;

biorąc pod uwagę obowiązek Państw Członkowskich utworzenia w krótkim czasie szczególnych struktur dla wykonywania zadań wykraczających poza ramy kontroli, określone w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (6), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3509/80 (7), które funkcjonują na koszt Państw Członkowskich, należy przewidzieć okresowy udział finansowy Wspólnoty;

istnieje związek między systemem skutecznej kontroli a systemem sankcji, stosowanych w przypadku stwierdzonych nieprawidłowości; należy w związku z tym wzmocnić i uzupełnić obecny system sankcji, aby były one w większym stopniu odstraszające, uwzględniając szczególną charakterystykę wspólnej organizacji rynku oliwy z oliwek; w tym celu należy przewidzieć, aby Państwa Członkowskie stosowały system sankcji w celu karania nieprawidłowości stwierdzonych w ramach systemu pomocy dla produkcji; w celu zapewnienia prawidłowego i jednolitego stosowania przewidzianych sankcji, należy określić niektóre szczególne przypadki, w których sankcje te należy stosować,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Każde będące producentem Państwo Członkowskie tworzy, zgodnie ze swoim porządkiem prawnym, specjalną agencję, której zadaniem jest prowadzenie pewnych działań kontrolnych i działalności w ramach systemu pomocy w produkcji oliwy z oliwek.

Jednakże Państwa Członkowskie, których produkcja w określonym czasie nie przekracza 3 000 ton, nie mają obowiązku tworzenia specjalnych agencji. W tym wypadku, dane Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia wypełniania zadań agencji, o których mowa w niniejszym artykule.

2. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania systemu pomocy w produkcji, agencja, o której mowa w ust. 1, zgodnie z programem działania, o którym mowa w ust. 4:

— sprawdza zgodność działalności organizacji producentów i ich związków z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2261/84

(1) Dz.U. C 249 z 17.9.1983, str. 5.
(2) Dz.U. C 104 z 16.4.1984, str. 92.
(3) Dz.U. C 23 z 30.1.1984, str. 20.
(4) Dz.U. 172 z 30.9.1966, str. 3025/66.
(5) Dz.U. L 208 z 3.8.1984, str. 1.
(6) Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13.
(7) Dz.U. L 367 z 31.12.1980, str. 87.

z dnia 17 lipca 1984 r., określającym ogólne zasady udzielania pomocy w produkcji oliwy z oliwek oraz pomocy organizacjom producentów [1],

— przeprowadza kontrole posiadających zezwolenia młynów,

— sprawdza przeznaczenie oliwy z oliwek, uzyskanej przez miażdżenie oliwek, oraz przeznaczenie ich produktów ubocznych,

— zbiera, sprawdza i opracowuje na szczeblu krajowym informacje, niezbędne do określenia wydajności, o których mowa w art. 18 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84,

— prowadzi badania statystyczne na temat produkcji, przetwarzania i konsumpcji oliwy z oliwek.

Na wniosek Państwa Członkowskiego, agencja:

— bada akta, o których mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84,

— przeprowadza kontrole, o których mowa w art. 14 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84,

— przeprowadza kontrole, przewidziane w zakresie pomocy w konsumpcji.

Państwo Członkowskie, z własnej inicjatywy lub na wniosek Komisji, może również powierzyć agencji szczególne zadania dochodzeniowe.

3. Agencja korzysta z pełnej autonomii administracyjnej. Dane Państwo Członkowskie nadaje agencji wszelkie uprawnienia, niezbędne do wypełniania zadań, o których mowa w ust. 2.

W skład agencji wchodzą agenci, których liczba i wykształcenie mają umożliwić realizację powyższych zadań.

4. Przed rozpoczęciem każdego roku handlowego dane Państwo Członkowskie określa, na wniosek agencji, preliminarz budżetowy i program działalności, które mają zapewnić prawidłowe stosowanie systemu pomocy w produkcji, które Państwo Członkowskie przekazuje Komisji. Komisja może zwrócić się do Państwa Członkowskiego, bez uszczerbku dla jego odpowiedzialności, o wprowadzenie zmian do preliminarza budżetowego i programu działalności, które uzna za stosowne.

Agenci Komisji mogą w każdym czasie obserwować wszelką działalność, prowadzoną przez agencję.

Agencja przekazuje okresowo Państwu Członkowskiemu i Komisji raporty z prowadzonej działalności. Raport taki wskazuje ewentualne napotykane trudności i, o ile zaistnieje taka potrzeba, sugestie, w jaki sposób ulepszyć system kontroli.

5. W okresie trzech lat, licząc od 1 listopada 1984 r., rzeczywiste wydatki agencji pokrywane są z budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, w wysokości:

— 100 % w ciągu dwóch pierwszych lat, do wysokości ogólnej kwoty 14 milionów ECU dla agencji utworzonej we Włoszech i 7 milionów ECU dla agencji utworzonej w Grecji,

— 50 % w trzecim roku działalności.

Na warunkach określonych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG, Państwa Członkowskie mają prawo do pokrycia części wydatków, które mają ponieść, poprzez potrącenie ze wspólnotowej pomocy udzielanej w sektorze oliwy z oliwek.

Przed 1 stycznia 1987 r. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmie metodę finansowania niniejszych wydatków począwszy od roku handlowego 1987/1988.

6. Roczna kwota rzeczywistych wydatków, o których mowa w ust. 5, ustalana jest przez Komisję na podstawie szczegółowych danych, dostarczonych przez zainteresowane Państwa Członkowskie. Kwota ta przyznawana jest po stwierdzeniu przez Komisję, że dana agencja została utworzona i że wykonała swoje zadania.

W celu ułatwienia utworzenia i funkcjonowania agencji, dana kwota może zostać wcześniej wypłacona w ratach w trakcie roku, zgodnie z rocznym budżetem agencji, ustalanym w porozumieniu z Państwem Członkowskim i Komisją przed końcem października każdego kolejnego roku.

Artykuł 2

Na mocy art. 11a rozporządzenia nr 136/66/EWG, będące producentami Państwa Członkowskie podejmują szczególne stosowne środki w celu ukarania wszystkich naruszeń systemu pomocy w produkcji, w szczególności w przypadku stwierdzenia, że:

a) dane umieszczone w deklaracji uprawy, o której mowa w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84, nie odpowiadają rzeczywistemu stanowi rzeczy;

b) ilość oliwy, która może skorzystać z pomocy jest mniejsza od ilości oliwy, dla której o pomoc wystąpili producenci oliwek należący do organizacji producentów, którzy mają prawo do korzystania z pomocy w wysokości zależnej od ilości rzeczywiście wyprodukowanej oliwy z oliwek;

c) organizacja producentów lub związek nie przestrzegał obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia;

d) młyn nie spełnił zobowiązań, wynikających z niniejszego rozporządzenia.

[1] Dz.U. L 280 z 3.8.1994, str. 3.

Artykuł 3

1. W celu wprowadzenia w życie przepisów art. 2, Państwa Członkowskie stosują przynajmniej następujące środki szczególne:

a) w przypadku, o którym mowa w art. 2 lit. a) — jeżeli w nieścisłej deklaracji uprawy podany jest większy od rzeczywistego potencjał produkcyjny danego producenta oliwek, producent ten musi zapłacić kwotę, której wysokość zależy od różnicy wynikającej z zawyżenia potencjału produkcyjnego, która musi być w wystarczającym stopniu odstraszająca;

b) w przypadku, o którym mowa w art. 2 lit. b) — Państwo Członkowskie odzyskuje kwoty, które zostały nienależnie wypłacone tytułem pomocy, a dany producent musi zapłacić kwotę w wysokości zależnej od kwoty, o której przyznanie wnioskował dla ilości oliwy nie uprawnionej do przyznania pomocy i która musi być w wystarczającym stopniu odstraszająca;

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i bez uszczerbku dla przepisów art. 20c rozporządzenia nr 136/66/EWG, jeżeli organizacja producentów, do której należy producent, nie sprawdziła we właściwy sposób — co należy do jej obowiązków — indywidualnego wniosku o udzielenie pomocy i deklaracji uprawy, jest ona solidarnie odpowiedzialna za zapłacenie kwot, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w ust. 1, konsekwencje stwierdzonych nieprawidłowości są nieznaczne, zainteresowane Państwa Członkowskie mogą odstąpić od wystąpienia z żądaniem zapłacenia przez producentów oliwek kwot, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 4

1. W przypadku, gdy organizacja producentów lub związek nie przeprowadził kontroli, za które jest odpowiedzialny na mocy art. 6, art. 8 i art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84, zainteresowane Państwo Członkowskie cofa uznanie tej organizacji lub związku na okres od jednego do pięciu lat handlowych.

2. Nie naruszając przepisów art. 2, jeżeli kontrola młyna wykaże nieprawidłowości takie jak, między innymi, znaczne różnice w ilości przetwarzanych oliwek lub ilości wytwarzanej oliwy wynikające z ewidencji towarowej lub niedostatki w ewidencji towarowej lub w jej przekazywaniu, zainteresowane Państwo Członkowskie cofa zezwolenia dla danego młyna na okres od jednego do pięciu lat handlowych.

3. W celu określenia okresu cofnięcia uznania lub zezwolenia, właściwy dla takiego cofnięcia organ uwzględnia, oprócz wagi naruszenia, jego czas trwania.

4. W okresie cofnięcia uznania lub zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 i 2, zainteresowane Państwo Członkowskie nie może na nowo uznać lub udzielić nowego zezwolenia na podstawie wniosku, który zostałby przedstawiony w celu uniknięcia wymierzonej kary.

W przypadku gdy cofnięcie zezwolenia dla danego młyna miałoby poważne konsekwencje dla zdolności przetwórczej w określonej strefie produkcyjnej, może zostać wydana decyzja zezwalająca na działanie tego młyna z zastosowaniem specjalnego systemu.

Artykuł 5

Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia przyjmuje są zgodnie z procedurą określoną w art. 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach przyjętych w ramach niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie jest stosowane od 1 listopada 1984 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 1984 r.

W imieniu Rady

A. DEASY

Przewodniczący